

مَنْ نَمَفْ اَسَامَتِي نَالْبَقْ نَمَنْ نِيَعْبَاتُ مَنِّي زَهَشْ مُاِي صَفْ دِحْيِ مَلْ نَمَفْ
كُلْتَوِ هَوْلُ وَسَرَوِ هَلْ لَابِ اُونْمُؤْتَلْ كَلْدَ اَنِي كُسْمَ نَيِّتَسْ مُعْطِ اِفْ عَطَتْ سَيِ
مِي لْ اَبَادَعْ نِي رَفَا كَلْ لَوِ هَلْ لْ اُدُوْحْ

3. «Ким қодир бўлмаса, олтмиш мискинни тўйдирсин» (*Мужодала сураси, 4-оят*).

4. Аллоҳ таоло мунофиқларнинг

هُؤُشَلْ اُمَّهَيْ لَعَّ تَدْعَبْ نَكَلْ وَكَوْعُ بَبَّ اَلْ اِدْصَاقْ اَرْفَسَوِ اَبِي رَقْ اَضَرَ عَ نَاكَ وَ
مُهَسُفْ نَا نُوْ كَلْ هَيْ مُمْكَعْ مَ اَنْجَحْ لْ اَنْعَطَتْ سَا وِلْ هَلْ لَابِ نَ وُفَلْ حَيِّ سَوِ
نَ وُبْ ذَا كَلْ مُمْهَنَّ اُمْلَعَيْ هَلْ لْ اَوِ

«Агар имконимиз бўлганида, албатта сиз билан чиқар эдик»,
дерлар» деган гапларини келтирган (*Тавба сураси, 42-оят*).

Ушбу оятлардаги иститоъат - қодир бўлишдан мурод асбобларнинг,
воситаларнинг саломат бўлиши ва инсоннинг имкони бўлишидир.

5. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Имрон ибн Хусойн
розияллоҳу анҳуга: «Намозни тик туриб ўқи. Агар қодир бўлмасанг,
ўтириб, унга ҳам қодир бўлмасанг, ёнбошлаб», деганлар.

Бухорий ривоят қилган.

Бу ҳадисдаги иститоъат - қодир бўлиш ҳам асбоб ва воситаларнинг
саломат бўлишидир.

Иккинчиси: иш билан бирга бўладиган иститоъат. Бундай иститоъат
бир ишни бажариш ила ўз вазифасини адо этиш имкониятидан
иборатдир.

(Давоми бор)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

